

Jp: 898/1945

944. márc. 23.

Budapest Főváros Levéltára

Édes Máriaim!

Mire ezt a levelet megkapod, én már
nem levelek. Szari kivánságára volt,
ő akart menni és én mentem vele.
Mit is csinálhatnék én itt a föl-
dőn nélküle. Azt már régóta elha-
tároztam, hogy ha neki valenni
baja történik, én azt nem ille-
m. Azt Te nagyon jól tudtad,
hisz arra tartogattuk a morfint,
hogy akkor haljunk meg, mikor
még akarunk. Ig. hát bism-
som Többszörös. Remélem,
hogy Te minden baj nélkül
távolról érkezel az időket. Na-
gyon szerettem, ha így lenne és
illemmel tudod meg az életet.

Minden holminat ami nálat van
és ami a lakásomban van, nekem
adom. A nagy letelek majd szeresol
vissza, az is az tiéd. Sajnos ami
itt van nekem, azt nem tudom,
hogy elfog-e jutni hozzád. Én
minden este így fogok em-
elkezni, hogy hozzád juttassak
el. A lakás kulcsa, a házfelü-
gyelvével van. Ha bárki elku-
rorni próbálna a holminat il-
letőleg, mint az csak meg a leve-
let, hogy ez volt az én utolsó
kivánságom. Minden, értes, min-
den a Tiéd.

Időnk kissé gyengült hino-
nyult sajnos, de én nem hagy-
hatom éppen most magára.

Y/3-4/1945. Kihirdetlem. Pécsen 1945. évi
július hó 21. Flonckhauzly
1945. 7.

Bismarck drága Mariám nincs
már lelkierőm, hogy egyebet
íjakk meg. Tudom, nem vettek
a legjobb testvér, de sajnos nem
tehetem másképp, így születtem ilyen-
nek. Bocsáddat meg nekem,
talán a másvilágon majd
jobb lesz nekem. Szerencsén, nagyon
sokszor csókollak, a másvilá-
gon biztos találkozzunk meg.

Téri.

K. i. A Párizsi fiúdom is van egy kis
holmi, ha teheted, azt is mond majd
el. Csók Téri.

Ha valaminek után nézelés, inkább
ide a kórházba, a Maria címre.
Gyergeby Maria.

Budapest Főváros Levéltára

máj 9.

Máriaim, ma meg írok, de nem tudom,
hogy meg meoldig. Mióta est a levelet
megírtam, írték csak iratomban
vált. Igazán nem tudom, hogy ide-
mes vált-e valami a halálal. Már
súlyos elfelejtett volna mindeki.

Pennyum, hogy sikeresen fog
Kekes, a lakásunkba költö-
ni is azt meg is tartani Magyar-
nok. Az "Hölyök" hívő helyeket
szereket vissza, inkább bárki i-
dgenek hazán, mint neki.
Hogy más is próbálta tölteni a dol-
got. Kérem, azt hiszem, hogy
micsoda már miért írt. István,
de jó is, hogy minden gyere-
künk! Jó, hogy senki nem hal-
gatunk el. Máriaim, ismét
bicsinosan próbál, felejtse el, hogy
mitzen lesz testvére voltam.
Nagyon, nagyon sokszor emlékezni
5